

РЕШЕНИЕ

№ 2078

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1136** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на А. К., като законен представител на „Фреш енд фууд лоджистик“ ЕООД срещу решение № 4442/21.11.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 2494/2022 г. по описа на СРС-105.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено при нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Според жалбоподателя, след като ЕФ му бил връчен след две години и половина не са спазени сроковете по ЗАНН и е следвало административнонаказателното производство да бъде прекратено поради неспазване сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Следващо оплакване е, че чл. 82 от ЗАНН административното наказание не можело да бъде изпълнено. Твърди се съществено нарушение на правилата при издаване на ЕФ, тъй като от управителя на търговското дружество собственик на автомобила, установен да е управляван при превишаване на допустимата скорост не са поискани сведения, кой е бил водач на автомобила при установяване на нарушението. Иска се отмяна на решението на СРС и на ЕФ.

Ответникът по касационната жалба, с в приложен отговор оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за допустимост и неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд – София, XX касационен състав, след като се запозна с изложеното в жалбата, становището на страните в с. з. и след като извърши проверка на обжалваното съдебно решение по реда на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок от страна, за която първоинстанционното съдебно решение е неблагоприятно и срещу решение, което подлежи на касационен контрол пред АССГ, поради което е допустима.

Съдебното решение е постановено от законен състав в рамките на правораздавателната му власт и затова е валидно.

Съдебното решение е допустимо като постановено при надлежно упражняване правото на жалба от управителя на търговското дружество, собственик на МПС, управлявано с превишение на допустимата скорост за движение в населено място против електронен фиш, серия К № 2938497, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложена „глоба“ 400 лв за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Съдебното решение е правилно.

За да потвърди електронния фиш районният съд е приел, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаване на електронен фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство-мобилна система за видео контрол „TFR1-M 560“, което е от одобрен тип и е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим. Съдът е анализирал събраните по делото доказателства и приел, че на посочените в електронния фиш място, дата и час чрез техническото средство е установено нарушение при управление на МПС, изразило се в превишаване на допустимата скорост от 50 км/ч за населено място(чл. 21, ал. 1 от ЗДвП) с 35 км/ч, . Безспорно е идентифицирано превозното средство, както и измерената скорост на движението му. В обжалвания фиш ясно е посочено, че нарушението е извършено от законен представител на търговското дружество, собственик на МПС (чл. 188, ал. 2 от ЗДвП). По възражението, че на жалбоподател не е предоставена възможност да възрази той или друго лице е управлявало автомобила, съдът в този състав не намира да са допуснати нарушения по чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП - В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. АНО няма задължение да праща изрични съобщения за такава възможност, при законовото изискване това да е посочено в бланката на ЕФ, получен от касационен жалбоподател на 26.01.2022 г. Районният съд е отговорил подробно и обосновано на всички направени възражения от жалбоподателя.

Видно от електронния фиш, нарушението е описано ясно и конкретно и не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

По отношение на възражението, за изтекли давностни срокове, тази теза е развивана пред СРС, като с обжалваното решение съдът е посочил неоснователността на такива оплаквания.

Касационният състав счита, че в хода на първоинстанционното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, събрани са относими и допустими

доказателства, делото е било изяснено от фактическа страна и са изведени правилни и обосновани правни изводи.

По изложените съображения, решението на районния съд следва да се остави в сила.

В полза на СДВР следва да се присъдят разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Ето защо, XX касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4442/21.11.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 2494/2022 г. по описа на СРС-105.

ОСЪЖДА А. Н. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 100 /сто/лв.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.